

der med Hensyn til Bestyrelsen i det Høje og Store Intet er at klage paa det sjællandske Jernbaneselskab. At man paa mange Steder kan opstille Fordringer til Selskabet, som det kan være yderst behageligt for de enkelte Egne at faae opfyldte, beviser endnu ikke, at man stiller disse Fordringer til Selskabet med fuldstændig Berettigelse, og lad mig sige ligeoverfor de Bemærkninger, som vi hørte fra det ærede Medlem for Sorg Amtets 3die Valgkreds (Tauber), der jo synes nærmest at føre Vaaben imod det sjællandske Jernbaneselskab, at det slet ikke er en Lante, som er fremmed for det sjællandske Jernbaneselskab, at det, naar det faar Noget af det fra Halsen, som nu er det paatvunget, vil blive nødt til at anlægge en Jernbane fra Nestved over Slagelse til Kallundborg. Det er en af de Planer, som det er fuldkommen fortrolig med, at det ikke vil kunne undgaa at realisere. Jeg mener altsaa, at Vaabnet vel skal bruges, men at det skal bruges med Maadehold og Forstand, og at det ikke alene har Betydning lige overfor Udviklingen af Jernbanenettet i Sjælland, men, som jeg tillod mig at bemærke, ogsaa lige overfor Statskassens Garanti, thi som sagt ifjor var det meget nær ved, at den var bleven effektiv, og intet Menneske er i Stand til at sige, hvorledes det vil kunne stille sig i en Nærrelse, indtil Selskabet faar disse lange Strækninger fra Kallundborg til Roskilde og fra Vordingborg til Roskilde arbejdede op, om det ikke kan blive Tilfældet, at der bliver Spørgsmaal om, at Statskassen maa tilskyde for at dække Rentegarantien. Hvad Bebragerierne angaar, da maa jeg tilstaa, at jeg virkelig ikke veed, hvad jeg skulde gjøre ved dem. Dem, der ere stete, kan jeg da i alt Fald ikke gjøre Noget imod, men det forekommer mig overhovedet at være af den Slags Ting, som man ikke let kan forlange, at Regjeringen skal gribe ind i, i alt Fald naar der ikke foreligger det Allermindste derom, og jeg vil tilstaa, at jeg ikke har hørt Tale om disse Bebragerier, før det ærede Medlem nævnte dem her i Dag. Dersom Bedkommende anmeldte Sagen i rette Tid, vil naturligvis Statsmagten blive sat i Bevægelse for at skaffe dem deres Ret ad ordinær Veit. Jeg tvivler meget paa, at det vilde være praktisk at indføre saadanne Bestemmelser i Koncessionerne, hvorefter det næsten vilde blive en Umulighed for de vedkommende Koncessionshavere at indlade sig med Underentreprenuerne, naar de skulde vedblive at bære Ansvar for lige overfor de Kontrakter, som de private Mænd indgik indbyrdes, og som de ikke havde den allermindste Indflydelse paa. Med Hensyn til den under Nr. 3 nævnte Bane paa Fjaltst maa jeg desværre sige til det ærede Medlem, som er deroverfra (Clausen), at jeg ikke er i Stand til at garantere ham, at denne Bane vil blive anlagt, men det forekommer mig, at der en vis Sandsynlighed for, at Interesser, som ere uafhængige af det Strøg, hvorigjennem Banen skal føres, kunde

lede til, at den blev realiseret. Jeg tænker naturligvis derved paa Forbindelsen med det østlige Lydsfald og de deraf følgende Forbindelser. Jeg er slet ikke fremmed for den Tanke, at de samme Bestræbelser, som have været virksomme for at forhindre en Bane over Femern, mulig vilde kunne være i høj Grad interesserede for at trække Trafikken over paa et østligere Punkt. Men der har været en Grund, hvorfor jeg ikke har villet vægre mig ved at søge Bemyndigelse til at give Koncession paa denne Bane, skjøndt jeg velig maa tilstaa, at Forslaget om den ligger løst af Alt, hvad der foreligger, og det er den, at der fra Amtsrådet i Maribo Amt er fremkommet Omse om at se Jernbaneanlægene fremmede saa hurtig og saa omfattende som muligt for Amtets Bedkommende, idet man mente derved at ville vinde et af de bedste Hjælpeidder til at bringe Verne til at forvinde den Skade, som de have lidt ved Overfømmelsen, og at dette i væsentlig Grad gjælder navnlig om den her nævnte Bane, der vil komme til at gennemskjære Fjaltst paalangs, har ikke været mig tvivlsomt. Jeg forstod ikke en Bemærkning, der saldt om denne Banes Retning, saaleden, at man tænkte paa, at Banen skulde lægges over Søby, men jeg maa i alt Fald sige, at dette vilde forekomme mig at være en uheldig Retning, naar man tænker paa at ophjælpe de skadelidte Egne, thi den tætteste Befolkning og de bedste Egne findes aabenbart paa den vestlige Side, og der vil Banen vistnok ogsaa, naar man skal følge de naturlige Forhold, finde sin Plads. Om Banen vil komme til at ligge paa Dæmningen, tør jeg naturligvis ikke sige, men det forekommer mig at være sandsynligt, at den Plads, som Forholdene tilfjige, vilde være mellem Noret, om jeg saa maa sige, og det egentlige Fjaltst. Der har en Dæmning ogsaa ganske vist en vis Betydning; havde der været en saadan i Nar, vilde hele den vestlige Side af Sjæderland have været beskyttet mod Ostersjøens Bølger.

Tvermoes: Da jeg gaar ud fra, at alle andre Interesser nu have havt Leilighed til at komme til orde, turde det maasse ikke være ubeskedent, om jeg til Slutning fremhæver en enkelt Interesse, der ligger mig nærmest, nemlig den, der knytter sig til Banerne, forsaavidt Landets Forsvar angaar. Der hører en vis Courage til at komme frem med dette Moment, da det jo er en anerkjendt og maasse ogsaa berettiget Sag, at dette Moment maa være et af de sidste, som man kan vente taget Hensyn til ved slige Sagers Afgjørelse. Smidertid har jeg faaet noget Mod til at fremkomme dermed ved igaar at høre det ærede Medlem for Aarhus Amtets 1ste Valgkreds (Winther), der til min store Glæde udtalte, at Hensynet til Landets Forsvar ogsaa kunde være et Moment af Betydning for Anlægget af Svendborgbanen. Jeg har nu ikke videre beskæftiget mig med de Bane-